

Tam bydlím, kde prach u starých popelnic
Tam spím mezi cihlovými zdmi
vyrážím do práce za mlhy a tmy po ránu
Tramvajím dívám se do očí

Slovany září špínou a klidem na práci
Nekonečný počet dní, těžkých a deštivých
Umbrtka chodí do skartu na pračky
Rozbíjet a demontovat na dračky

Umbrtka jako stavebník
Na obrovském jeřábu v kabině
I jako šéfmontér dole
Rozkazuje svým dělníkům
Mistrům a zámečnickům
Aby do boha to jelo

"Vytrhnu vás ze své země
Kterou jsem vám dal
A zavrhnou od své tváře tento dům
Který jsem oddělil jako svatý pro své jméno
A vydám jej za rezavý železný klíč
Vynesený z hnědouhelného povrchového dolu v sokolovské pánvi
A předmět výsměchu mezi všemi salámy"

Umbrtka dokončil svou motlitbu
Vyžehnul z výkopu oheň
A na Slovanech propukl požár
Dům naplnila šedá oblaka

Všechn lid té čtvrti se seběhl kolem domu
A jásal nad utrpením těch nových zdí
Postavili tam pak zpátky staré kůlny
Pravé Plzně jako symbol skartosféry